

Vesisiippa
Vattenfladdermus
Myotis daubentonii

Luontodirektiivin laji (liite IV)
BOR suojelutaso suotuisa

Koodi: 1314

Rauhoitettu (LSL 1096/1996)

Uhanalaisuusluokka (IUCN): elinvoimainen (LC)

Kuva: Eeva-Maria Kyheröinen

Luonnehdinta

Vesisiippa on pienikokoinen laji, se painaa noin 6–10 g ja siipien kärkiväli on noin 21–25 cm. Selkä on tummanruskea ja vatsapuoli vaaleanharmaa. Korvalehdet ja lentopuimut ovat tummanruskeat. Kuonon kärki on punaruskea ja silmien ympärillä on karvatotmat, vaaleat renkaat. Koon ja värityksen lisäksi lepakolajit erotetaan toisistaan korvien ja korvankansien muodon, hampaiden, kuonon muodon, lentoräpylöiden kiinnityskohtien, lentotavan ja kaikkuluotausäänten perusteella.

Elinympäristö ja levinneisyys

Vesisiippa on pohjanlepakon jälkeen seuraavaksi yleisin lepakkolaji Suomessa. Sen levinneisyys ulottuu ainakin napapiirin tuntumaan pohjoisessa. Laji on riipuvainen metsistä ja vesistöistä, sillä se saalistaa hyönteisiä pääasiassa vesien äärellä. Se poikkeaa kuitenkin usein ranta-alueelle ja rantametsiin. Tuulisella säällä se voi hakeutua saalistamaan metsäaukeille tai pihaille. Vesisiipan päiväpiilo voi sijaita puun kolossa, sillan tai laiturin rakenteissa, pöntössä tai rakennuksessa. Horrostavia yksilöitä on löydetty luolista, kellareista, kivilouhoksista ja kaivoista. Luonnossa sijaitsevat lepoko-

lot tunnetaan ihmisrakenteiden tarjoamia paikkoja huonommin.

Nykytila ja uhkatekijät

Vesisiippa on Suomessa elinvoimainen eikä ole tiedossa mitään erityisiä sitä uhkaavia tekijöitä. Yleisesti lepakoita uhkaa lisääntymis- tai talvehtimisaikainen häirintä, sopivien lisääntymis- tai talvehtimisaikojen puute, saalistusympäristöjen hävittäminen sekä ympäristön kemikalisoituminen esim. puutavaran suoja-aineet.

Hoitosuositukset

Vesisiipalle ei ole tiedossa erityisiä hoitotarpeita. Kaa-voitusten ja muiden maankäyttösuunnittelujen yhteydessä on kuitenkin syytä välttää vesisiipoille ja muille lepakoille tärkeiden piilopaikkojen ja saalistusalueiden hävittämistä. Poikaskolonioita tai talvehtivia lepakoita ei saa häiritä. Metsien ja puistojen kolopuiden säästäminen on monien muiden lajien tavoin myös lepakoille tärkeää. Lepakoille voidaan ripustaa myös lepakkopönttöjä lepopaikoiksi.

Lähteet

- Dietz, C., von Helversen, O. & Nill, D. 2009: Bats of Britain, Europe & Northwest Africa. – A&C Black Publishers Ltd, London.
- Kinnunen, H., Kyheröinen, E.-M. ja Stjernberg, T. 2009: Suomen lepakot. – Luonnontieteellinen keskusmuseo [Viitattu 8.7.2010] www.luomus.fi > Osallistu > Suomen lepakot.
- Lappalainen, M. 2002: Lepakot – salaperäiset nahkasiivet. – Tammi, Helsinki. 207 s.
- Siivonen, Y. & Wermundsen, T. 2008: Distribution and foraging habitats of bats in Northern Finland: *Myotis daubentonii* occurs above the Arctic Circle. - *Vespertilio* 12: 41-48.